

(reportáž z koncertu Věry Nerušilové Kočka ze Záběhlic) Myslím, že každý zná píseň Kočka ze Záběhlic ze seriálu Hříšní lidé města pražského, kterou zpívá jeden z nejlubších ženských hlasů, co znám. Hudbu složil génius filmové hudby Zdeněk Liška. Jen málokdo asi zná interpretku této písně. Jmenuje se

V

ěra Nerušilová

, dáma s tváří Juliet Greco a kontraaltem jako hrom. Z mládí si hlas paní Věry pamatuji z rozhlasu a televize, kde zpívala se souborem Inkognito kvartet. Na počátku byl ale Československý státní soubor písní a tanců, kde paní Věra zpívala v padesátých letech minulého století státem prosazovaný folklor. Několik členek tohoto souboru se rozhodlo v roce 1960 vystupovat jako malý vokální soubor „inkognito“, tedy mimo „Stáťák“, s repertoárem zcela odlišným. Soubor účinkoval v divadle Paravan J. R. Picka.

Členkou souboru byla řada zpěvaček, mimo jiné i paní Zdena Salivarová - Škvorecká. Povídání o umělecké dráze paní Salivarové najdeme v jejím románu Honzlová. Manžel paní Salivarové Josef Škvorecký svědčil na svatbě paní Věry. Za zmínku stojí i zpěvačka Marie Pokšteřilová, která spolu s dalšími českými umělci zahynula při havárii autobusu v Mongolsku v roce 1968. Šel čas, Inkognito kvartet přestal existovat, ale paní Věra stále zpívá a má své publikum. Zpívala a hrála v Divadle Na Fidlovačce v muzikálu Šumař na střeše nebo hrála jasnovidku v muzikálu Kudykam. Michal Horáček pozval paní Věru na desku Ohrožený druh, kde zpívá svým nezaměnitelným hlasem, krom jiných i titulní píseň. Uvítal jsem možnost vidět a slyšet paní Věru 11. února 2013 v Balbínově poetické hospůdce na jejím sólovém koncertu s názvem, jak jinak, Kočka ze Záběhlic. Jako hostující pianista vystoupil Václav Tobrman, člen několika jazzových kapel a muzikálový korepetitor na Státní konzervatoři Praha. Playlist paní Věry byl ten večer mnohohrstevný. Nejprve zněly bluesová *Doktore, tíží mě starost*, nebo *Parník*, optimistická píseň o potápějící se lodi. Písně doplňovalo povídání a vzpomínky, včetně vzpomínek na zájezd „Stáťáku“ do Číny v roce 1955. Zněla oslavná píseň v čínštině, z jejíhož textu jsem rozuměl pouze slovům Mao Ce Tung. Nemohly samozřejmě chybět obě zmíněné písně z Hříšných lidí. Zněla i krásná a známá ruská píseň o černých očích, zpívaná rusky. Po přestávce zpívala paní Věra židovské písně v hebrejštině, jidiš i v jazyce ladin, jazyce sefardských Židů, vyhnaných ze Španělska. Publikum zpívalo v refrénu známou svatební židovskou píseň

Tumbalalajsku

, či píseň o rabínovi, který se všemi tančí, zpívá, pije či píseň

Papiroson

o chlapi prodávajícím v dešti cigarety. Hlas paní Věry je stvořen i pro cikánské písně. Kdysi

Kočka v Balbínce

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Pondělí, 04 Březen 2013 22:24

byly nahrány na desku a tuto desku, jak řekla paní Věra, její manžel daroval básníkovi Ferlinghettimu v jeho slavném knihkupectví. Zněla i notoricky známá

Duj, duj dešuduj

, proslavená Antonínem Gondolánem. Na úplný závěr znělo pár krásných lidových písní.

Kočka ze Záběhlic je jediná na světě, stejně tak je jediná paní Věra Nerušilová, jejíž datum narození není vůbec podstatné. Byl to milý večer s báječnou ženskou a rád ji opět na jevišti potkám.